

ALEJA ZASŁUŻONYCH

Kol.

Łabno Jan

(1925-1995)

Był wspaniałym polonistą i gawędziarzem, zawsze pogodny, uczynny i pełen humoru. W okresie okupacji działając w konspiracji pod pseudonimem "Orzeł II", był łącznikiem oddziałów partyzanckich w rejonie Zakliczyna.

Od 1957 r. swoją pasję naukową i zawód pedagoga wzbogacał społeczną działalnością w dziedzinie turystyki w Oddziale PTTK "Ziemi Tarnowskiej" w Tarnowie. Przewodnik turystyczny beskidzki i terenowy, instruktor przewodnictwa, przodownik GOT.

Swoją bogatą wiedzę i umiejętności przekazywał młodzieży, którą uczył i z którą często przemierzał szlaki turystyczne podczas obozów wędrownych, przy okazji ucząc ją miłości do Ojczyzny, jej historii i kultury. Interesująco prowadził liczne wycieczki czy szkolenia.

W latach 70-tych jako długoletni członek Zarządu Oddziału PTTK "Ziemi Tarnowskie" i Kola Przewodników "Leliwa" redagował także oddziałowe wydawnictwa "Biuletyn informacyjny", "Tarnowski Turysta".

Był również autorem kilkunastu prac dotyczących dziejów naszego miasta. Pisał również liczne artykuły z dziedziny literatury i językoznawstwa. Aktywnie działał w środowiskach kulturalnych Tarnowa.

Swoje doświadczenia turystyczne wykorzystał w pracy doktorskiej "Wycieczki polonistyczne w nauczaniu i wychowaniu".

Był wielkim przyjacielem młodzieży, wspaniałym kolegą na którym zawsze można było polegać.

Odszedł od nas 25.05. 1995 r.

Odwiedzać Go możemy na Starym Cmentarzu w Tarnowie.

Jadwiga Brożek

ALEJA ZASŁUŻONYCH

Wspomnienie.

Z kroniki żałobnej - Tarnowskie Azoty

Był przede wszystkim znakomitym polonistą, długoletnim nauczycielem języka polskiego w Technikum Handlowym, Liceum Elektrycznym. Nauczycielem ale i wychowawcą oddanym swym podopiecznym, którzy darzyli zmarłego profesora szczerą sympatią i szacunkiem. Miał za sobą przeszłość żołnierza Armii Krajowej, ale żył przede wszystkim tym co działo się tu i teraz. Kochał przyrodę. Jako przewodnik turystyczny umiał ją „sprzedawać”, uczył bowiem patrzeć na nią jak na dar, który trzeba chronić i pielęgnować, by korzystały z niego następne pokolenia. Był naszym wieloletnim współpracownikiem. W felietonach „Nasz język codzienny” wyjaśniał w sposób przystępny i zrozumiały – zawiłości polszczyzny – rodzimego języka, przysparzającego nam wszystkim tylu kłopotów. To do niego zwracaliśmy się z wątpliwościami dotyczącymi miejscowego nazewnictwa, poprawnej pisowni, odmiany bo także w tej dziedzinie był niepodważalnym autorytetem.

Jeszcze kilka ostatnio przesłanych pocztą felietonów ukaże się na łamach „TA”.

Na pożegnanie, które dla nas i tych którzy czytali felietony dr Łabny, jest bolesną, dotkliwą stratą.

Nekrologi z kroniki tom II

Z głębokim żalem zawiadamiamy, że dnia 25.05.1995r. odszedł od nas

kol. Jan Łabno

długoletni zasłużony działacz, przewodnik turystyczny, wielki człowiek, wybitny pedagog,
przyjaciel młodzieży. Utraciliśmy wspaniałego i nieodżałowanego Kolegę.

Pozostanie na zawsze w naszej pamięci.

Zarząd Oddziału PTTK „Ziemi Tarnowskiej”
Koło Przewodników „Leliwa”

Ś + P

dr Jan Łabno

najdroższy mąż, tatuś, dziadziu i brat

długoletni nauczyciel języka polskiego w Technikum Handlowym, Z-ca Dyr. Zespołu Szkół
Mechaniczno-Elektrycznych, długoletni przewodnik i instruktor przewodników PTTK,
żołnierz Armii Krajowej, odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski,
Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Honorową Odznaką PTTK,
Odznaką Pamiątkową „Akcji Burza”.

Pogrzeb odbędzie się dnia 27 maja 1995 r. o godz. 14,00 na Starym Cmentarzu, a Msza św. żałobna
zostanie odprawiona w Bazylice Katedralnej o godz. 9,00.

Pogrążeni w żałobie
żona, córka, syn, synowa, wnuki i brat z rodziną